

*INTERNATIONAL PAN GATHERING
KILLARNEY IRELAND
EN
IERLANDTRIP 2006*

PANNEMAN

BE A MAN RIDE A PAN

Crets Ivan

panneman@pan-european.be

www.pan-european.be

DAG 1 - donderdag 28 september 2006

Eindelijk is het zover. De jaarlijkse Pan Gathering komt eraan.

Dit jaar worden we uitgenodigd door de Ierse Pan Club van vrijdag 29 september 2006 tot maandag 2 oktober 2006.

Spijtig genoeg zal ik dit jaar weer de enige Belgische afgevaardigde zijn. Wordt stilaan een gewoonte denk ik.

Ik heb ervoor gekozen om de trip via Frankrijk aan te vatten. Via Engeland en Wales kwam de timing van de overzet naar Ierland niet goed en verlies ik teveel kostbare funtijd.

Ik heb dan ook een route voor de GPS gemaakt via de Pont de Normandie en de landingskust.

Het eerste deel loopt over de autosnelweg tot Arras. Vanaf de "péage" in zicht komt stuur ik; "Claire" verder via de N en D wegen richting Abbeville. De eerste stop is toevallig in hetzelfde café waar we verleden jaar met het weekendje Normandie ook gestopt zijn. En ja hoor ik mag terug binnen. Zal waarschijnlijk wel geweest zijn omdat de rest van het illustere gezelschap er niet bij is. Als je nog weet hoe daar één van onze metgezellen zijn vrouwtje moest opwarmen????

Vervolgens trek ik verder naar de kustlijn via enkele kleinere wegen die er prachtig droog bijliggen.

Rond 15.30h Dus ruim op tijd voor de afvaart van 18.00h Geheel droog kom ik aan in Cherbourg na juist op de kop 700 mooie kilometers. De lucht was wel zwaar bewolkt geweest maar buiten enkele drupjes volledig droge wegen. Voor alle veiligheid de benzinetank opnieuw vol doen zodat ik morgen makkelijk op de eindbestemming raak. Als motorrijder mag je ook bij Irish Ferries helemaal vooraan gaan staan zodat je als eerste kan inschepen. Daar staan nog twee Ierse collega motorrijders die op terugweg zijn van een reis op het vaste land. De ene, een dame met een Fazer heeft een trip gemaakt door Frankrijk en Spanje en de andere, een man met een BMW, heeft de Alpen doorkruist. Uiteraard onmiddellijk ervaringen gedeeld van onze eigen Alpenreizen.

Vanaf 16.30h mogen we dan inschepen. We moeten netjes op één rij tegen de kant aan parkeren en mogen zelf de motor vastsjorren met de bindriemen die voorzien zijn.

Vit ervaring van vorige bootreizen geleerd om best een handdoek tussen de riem en het zadel te steken ter bescherming tegen shade. Hopelijk helpt dat, zullen we morgen gauw weten..

Nadat alles wat ik nodig heb uit de motor geladen is kan de zoektocht naar de juiste cabine beginnen. Ik vind zo een schip altijd een doolhof waar je het eerste paar uur kop of staart aankrijgt. Deze keer ben ik niet zo gierig geweest als op mijn Schotlandtrip en heb een cabine voor twee genomen. Dus maar één kans dat men er een snurker bij duwt. En na vertrek blijkt zelfs dat ik alleen over de cabine kan beschikken. Rust verzekerd dus.

Dan maar vlug een verkwikkende douche genomen en op verkenning. Het schip is volgens mij niet meer van de jongste maar is toch heel behoorlijk onderhouden. Alles is netjes en

degeelijk. Tegen de tijd dat de keuring gedaan is word het tijd om de vertrekhoorn te blazen. Na het aanhoren van alle geldende veiligheidsmaatregelen verlaat het schip het vasteland en was er geen weg meer terug. Toch altijd mooi als je zo van op een schip het vasteland achter je laat en dat kleiner en kleiner ziet worden.

Na een uurtje varen zet ik mij dan rustig in de bar en onder het nuttigen van een (niet alcoholisch) drankje de eerste reeks foto's gedownload naar de labtop en aan dit verslag begonnen. Ondertussen ben ik ook al eens gaan kijken wat de scheepskok allemaal heeft klaargestoomd en dat ziet er eerlijk gezegd niet slecht uit.

Hoe verder we op zee zaten hoe minder trek ik krijg. Het schip begint meer en meer te stampen en te rollen of hoe je dat ook mag noemen maar mijn hoofd en maag is dat niet gewoon!. Echt ziek word ik gelukkig niet maar de eetlust word me toch geheel ontnomen. De beste plaats leek achter in het schip te zijn in de rustige leeskamer waar ik dan ook een paar uur vertoef.

Voordeel is wel dat ik dan heel vroeg ga slapen ben en een dikke 10 uur kan rusten.

Zal maar een voordeel zijn voor de volgende zware dagen.

Ship ahoy en tot morgen Folks

Vrijdagmorgen, de wiegende boot haalt mij uit mijn slaap. Toch 10 uurtjes vrij goed kunnen slapen. Heeft deugd gedaan. Na een verkwikkende douche naar het "promenadedek" om een frisse neus te halen. Zo te zien heeft het deze nacht zwaar geregend want het dek is volledig nat en het water stroomt van de ene naar de andere kant. Ook de lucht is momenteel zwaar bewolkt, we komen dichterbij Ierland, denk ik. Wat mij wel opvalt is dat het grootste deel van het personeel hier op de boot bestaat uit mensen van uit Oost-Europa. Ook bij de passagiers zijn veel Oost-Europeanen. Ierland lijkt wel een paradijs te zijn.

De frisse neus heeft mij deugd gedaan en ik begeef me naar de ontbijtruimte. Echt honger heb ik nog wel niet maar een koffie zal zeker smaken. Het fruit in het buffet lijkt me ook wel lekker dus we zullen maar proberen om iets binnen te krijgen.

Aan de ontbijttafel verschijnen ook nog een koppel uit Duitsland en eentje uit Oostenrijk die ik ken van vorige Pan Gatherings en nu dus ook op weg zijn naar Killarney. De Duitsers komen zoals elk jaar met de Multivan omdat Mevrouw een oudere maar heel mooie 750CC heeft genaamd "Babypan". Het Oostenrijkse koppel is voorzitter van de Oostenrijkse Panclub die uiteraard de Gathering voor volgend jaar al gaan promoten..

Na samen ontbeten te hebben roept de Captain om dat de cabines dienen vrijgemaakt te worden zodat de kuisploeg deze al kan reinigen voor de volgende reis. De laatste uurtjes gaan voorbij en stilaan worden de horizonlijnen van Ierland zichtbaar. Ondertussen is de hemel ook volledig opgeklaard en geniet ik van de prachtige kustlijn. Een kwartiertje later dan gepland meert de boot aan in Rosslare en kan de ontscheping beginnen. Ik stel vast dat de bemanning van de boot nog een extra riem rond de motor heeft gespannen om de voorrem aan te spannen maar zo te zien heeft hij de reis goed overleefd. Na het verlaten van de boot is er het nog even aanschuiven voor de paspoortcontrole dan kan de trip naar Killarney beginnen.

Ik heb "Claire" zo ingesteld dat zij zo snel mogelijk de drukte van de grote wegen moet verlaten en mij naar rustige kleinere baantjes leiden. Ik rij dan ook via Bridgetown en Ducannon naar een kleine overzet in Fethard Harbour om via dit pontje Waterford te bereiken.

Na Waterford ga ik dan verder langs de N 25 en N 72 naar Mallow om zo Killarney te bereiken. Nadat ik het buikje van mijn maatje opnieuw gevuld heb met het rijkelijke maar goedkopere vocht dan in België (ongeveer 1 €) bereik ik het Hotel Gleneagle.

Op de receptie staan mijn "Ollandse" appartementgenoten Ebo en Nel Kasper mij al op te wachten. Zij zijn op 19 september vertrokken en hebben al een mooi deel van Ierland bezocht.

Na ingecheckt te hebben in het hotel ga ik de inschrijvingsstand van de Gathering opzoeken om mij daar ook aan te melden. Hier ontmoet ik Fergus Fin, de organisator en voorzitter van deze Pan Gathering samen met zijn Amerikaanse vriendin. Veel informatie of gadgets zijn er dit jaar blijkbaar niet voorzien, alleen een T-shirt. Er wordt afgesproken dat we deze avond gezamenlijk eten om 19.30h en dat morgenvroeg de eerste rit vertrekt om 9.30h.

Ik begeef mij naar de bar om kennis te maken met de andere Gatheringdeelnemers.

Hier blijkt dat er maar een 28-tal motoren zijn ingeschreven. Stilaan word het mij duidelijk waarom ik zo weinig reactie kreeg op mijn vragen aan Fergus maar niet getreurd, we zien wel wat er verder allemaal gebeurt. Blijkt ook dat er nog een aantal andere Belgische deelnemers aanwezig zijn nl. 3 koppels uit het Brusselse. Deze mensen, zo blijkt later, zijn gekend met onze website maar geen actieve deelnemers. Deze mensen waren trouwens ook aanwezig op de Gathering in Noja.

Na de eerste kennismaking word ik door mijn maatjes naar het appartement geleid dat een 300m van het hotel verwijderd is. Het zijn een vijftal verschillende gebouwen met elk twee verdiepingen en een viertal appartementen per verdieping. Alles is nog vrij nieuw, heel mooi verzorgd en groot. Wij delen een appartement en hebben elk een ruime slaapkamer met aparte badkamer ter beschikking. Is een heel goede keuze geweest om voor deze optie te kiezen. Tegen 19.30h gaan we dan naar het restaurant voor het avondeten. Spijtig genoeg zijn de tafels hier zo opgesteld dat je maar met 4 personen aan een tafel kan zitten en er mag niet verplaatst worden. Is wel spijtig daar ik met een groepje van 6 andere personen optrek en we nu gesplitst worden.

Na het eten, wat niet slecht was, maar naar mijn normen wel een beetje meer tijd mocht krijgen, stelt Fergus voor om met de hotelbus gezamenlijk naar Killarney te gaan voor een Ierse avond in een pub. Er wordt geen openingspeech gegeven, er wordt geen voorstelling van het programma gedaan, er worden geen praktische afspraken gemaakt. Bizar maar ik berust. Wat ook opvalt is dat Fergus de enige Ierse deelnemer blijkt te zijn. Voor de rest een paar Engelse deelnemers, een 4 tal Duitse, 1 Oostenrijker, 1 Noor, 2 Fransen, een 5tal Spanjaarden en drie Nederlanders. Dus de Belgen zijn met 4 deelnemers deze maal goed vertegenwoordigd.

De bus naar Killarnay kost 4,-€/persoon en de rit duurt een vijftal minuten waarvan we er twee voor de verkeerslichten staan. Fergus wist ons ter plaatse ook te zeggen dat we voor 6,5 €/rit vanavond met een taxi terug naar het hotel kunnen waar 4 personen in kunnen. Ik hoop dat deze man geen financiële functie bekleedt! Ook de pubavond zelf blijkt geen succes te worden. Een heel drukke bedoening waar een 3 tal mensen in een hoekje Ierse muziek spelen. Op zich niet slecht maar de drukte in die pub is niet te harden voor zo een groep. Al vlug verlaten de eerste mensen dan ook de pub voor een wandeling in de stad.

Ook ik vertrek na een halfuurtje met samen met Ebo en Nel voor een wandeling en daarna terug te voet naar het hotel. Spijtig maar de eerste kennismaking met de Gathering was geen succes. Gelukkig staat er morgen een rit op het programma en dat is uiteindelijk toch hetgeen waar ik voor naar Ierland kom.

Panneman laat de Guinness voor wat hij is en gaat zijn eerste Ierse nacht tegemoet.

See You

Good Morning ,

Zalig geslapen in ons appartementje .Eerst een lekkere douche nemen en dan naar de ontbijttafel .Ons deze maal niet meer laten afschepen door de Maître d'hôtel en vlug wat tafels bij elkaar geschoven .Hier kunnen we dan kiezen uit een "Full Irisch"breakfast (ik durf geen "English " vragen) of eentje waar de worstjes en de Blackpudding zijn weggelaten. Zondigend op mijn dieet een scrambled egg gevraagd met bacon. Uiteraard eerst ook mijn dagelijks fruitsapje gedronken en wat pruimen en pompelmoes gegeten . Zoals geweten is de koffie hier geen hoogvlieger maar toch voldoende om wakker te worden .

Na het ontbijt ga ik mij vlug klaarmaken en "The Black" wakker maken voor de ontdekking van Killarnay . Er is ons nog altijd niet verteld waar de toeren naar toe gaan maar er zou één dag de Ring of Kerry gereden worden en de andere dag de Ring of Beara .Lijkt mij heel geschikt om reden dat dit hier in de buurt toch wel twee dingen zijn die je moet doen .

Eerst nog even op de parking gaan rondneuzen naar de broertjes waar er één exemplaar wel erg in het oog springt door zijn uitzonderlijke opties .Zo was er achteraan bv.een houder-armsteun gemaakt voor de GPS en de originele radio .Meer van dit raars moet je maar eens bekijken in het fotoalbum .Rond 9.30h staat praktisch iedereen volgens afspraak klaar om de rit aan te vatten .Alleen onze tourleider Fergus ontbreekt nog .Er zijn nu ook nog wel 2 andere Ierse Panrijders gearriveerd waarvan één de staart zal nemen op de rit .

Rond 10.15h komt Fergus en zijn vriendin doorgemoedelijk aangewandeld lachend met het tijdschema en vertellend dat dit Ierse tijden zijn .Moet zeggen dat niemand er echt om kan lachen. Om 10.30h, een uur verloren tijd dus, vertrekken we . Eindelijk denk ik dan, we gaan genieten .Na 200m echter gaat de voorrijder Fergus al onmiddellijk een tankstation op .Iedereen kan best nog even tanken zegt hij .Blijkbaar heeft iedereen dit naar goede gewoonte gisteren gedaan zodat hij de enige blijkt te zijn .

Even later vertrekken we dan terug .Na een 10 tal minuten wordt er dan opnieuw halt gehouden op een veel te kleine parking waar het aantal motoren dat meerijdt wordt geteld .Na een kwartiertje zet de caravaan zich terug in beweging.

Viteindelijk zijn we dan toch op de Ring of Kerry geraakt .Een eerste stop is daar de Lady's Vieww.Een mooi uitzichtpunt waar de toenmalige koningin Victoria met haar volledige vrouwelijke hofhouding naartoe kwam om te genieten van de indrukwekkende vergezichten. Een beetje verderop moet je wel voorzichtig zijn : als je verder rijdt kom je de oversteekplaats voor kabouters tegen .Gelukkig voel ik niets verdacht onder mijn wielen en zie ik ook nergens geen Plopmutsen rondwalen .

De rit gaat dan verder van de Lowest Lake naar de Middle Lake en de Upperlake om zo in Molls Gap uit te komen. Vanaf Molls Gap nemen we dan de R.568 richting Sneem. Hier stoppen we voor een eerste koffiebreek in de "Strawberry Field".Een gezellige keet maar spijtig genoeg veel te klein voor onze groep .Tot overmaat van ramp begint het dan ook

nog goed te regenen zodat we de zomerparasols op het terras openen om wat te schuilen . Na de koffiëstop rijden we verder naar de N70 en via Blackwaterbridge naar Kenmare. Zo doen we in feite maar een heel klein stukje van de eigenlijke Ring of Kerry.

Vanaf Kenmare komen we dan al op een volgend stuk, de Ring of Beara genaamd .

Op deze weg krijg ik van voorrijder Fergus een teken om hem te passeren zodat hij een kruispunt afzet en ik doorrijd . Naar goede gewoonte neem ik dan zonder roadbook of aanwijzing de rechtdoorlopende weg . Na een goede 10 minuten steekt Fergus mij dan opnieuw voorbij gebarend dat we verkeerd zijn . De bedoeling is om juist voorbij het kruispunt links in te draaien naar de Healy Pass . Alsof ik helderziende ben !!!!!

De Healy pas is dan weer spek voor mijn bek . Heerlijke bochten en erg overzichtelijk . Fergus wil laten zien dat hij kan rijden (?) en trekt goed door . Als een volleerde leerling van onze Diëte los ik uiteraard mijn voorrijder niet en blijf aan zijn staart plakken .

Tijdens het laatste gedeelte van de afdaling laten we opnieuw iedereen aansluiten zodat we praktisch samen aankomen op de lunchplaats aan de kruising van de Adrigole River .

De bedoeling was op hier rond 13.00h te zijn maar ondertussen is het al wel 14.30h.

Ik neem hier een lekkere Homemade soup en een Meatstew . Maagje goed gevuld en we kunnen er weer tegen . Spijtig genoeg nemen we na de lunch de Ring of Beara oostwaarts zodat we hier in feite ook maar een klein stukje van kunnen bekijken . Ik heb constant het gevoel dat ik veel mis van deze streek . Zo komen we dan terug in Kenmar en van daar uit rijden we verder via de betere (grotere)wegen naar Killarney . Hier gaan de meesten onder ons terug de buikjes van de brommertjes vullen zodat we morgenvroeg present staan voor de volgende trip . Ben benieuwd of iedereen dit doet??

In het hotel aangekomen trekken we uiteraard eerst naar de bar voor een drankje . Als de brommers dorst hebben de rijders ook hé!

Nu dat de inwendige mens gelaafd is besluiten enkelen onder ons om eens lekker te gaan genieten van het zwembad . Het is een mooi groot zwembad met ook een sauna en een bubbelbad zodat het lichaam volledig kan ontspannen . Wel moest je een badmuts hebben, die natuurlijk niemand bijheeft wat ons weer extra 3.80,-€ kost . Waarom ik die ook nodig heb versta ik wel niet maar ja, geen uitzonderingen zeker .

Na een uurtje genieten is het tijd om ons naar het restaurant te begeven voor het diner . Deze maal opnieuw niet laten afschepen door dat vinnig baasje in pinguinuniform en tafels bijeenzetten .

Na het eten horen we plots getik op een glas . Ha, ha onze organisator gaat spreken !!!

Verleden jaar heeft de Nederlandse panclub op de door hen georganiseerde Gathering een vlag laten maken voor de Pan European Gatherings . De bedoeling is dat het land die de volgende Gathering organiseert zijn logo of vlag bij laat plaatsen op de oorspronkelijke vlag en deze dan opnieuw doorgeeft . Fergus heeft spijtig genoeg niets aangepast aan de vlag maar geeft hem nu wel door aan de voorzitter van de Oostenrijkse Panclub waar de rally b- volgend jaar zal plaatsvinden . Voor de rest krijgen we te horen dat we morgen een halfuurtje later vertrekken nml om 10.00h en dat we de Ring of Kerry volledig gaan rijden . Vele mensen hadden na de rit van vandaag al te kennen gegeven dat zij het op deze manier niet meer zagen zitten en morgen zelf wel een route zouden rijden , maar na de aankondiging van het programma toch besloten om morgen met de groep aan te sluiten . De Ring of Kerry is tenslotte toch het bekendste hier in de buurt en moet je zeker doen .

Voor de rest van de avond kunnen we dan kiezen om opnieuw met de bus de stad in te trekken of om de avond in het hotel door te brengen waar ook een aantal activiteiten plaatsvinden die georganiseerd worden door het hotel en niets te maken hebben met de gathering. De meesten onder de deelnemers hebben hun lesje wel geleerd en blijven in het hotel. Hier heb je keuze tussen het bijwonen van één of ander optreden, een dansavond met livemusic of gewoon in de gezellige bar rondhangen. Dat laatste is dan ook wat ik verkies met een aantal mensen om rustig de dag af te sluiten.

Rond 23.30h heb ik het dan wel gehad en zoek dan ook mijn lekker bedje op om van de nodige nachtrust te genieten zodat we er morgen opnieuw tegenaan kunnen.

Good Night en have nice dreams

Zondagmorgen, hoofdje uit het raam steken, mmm, lichtjes bewolkt. Ziet er niet slecht uit. Op de kamer van mijn huisgenoten Ebo en Nel is alles nog stil. Ik ga buiten al eens kijken of mijn brommerke er nog staat. Gelukkig wel, mooi naast die van mijn Nederlandse vrienden.

De GPS en tanktas voor de kaarthouder worden al gemonteerd zodat alles netjes klaarstaat om de Ring Off Kerry af te werken straks.

Tegen 8.00h kan het ontbijt genuttigd worden. De maître d'hôtel doet geen moeite meer en laat iedereen plaats nemen waar hij wenst. Onze Noorse vriend Per en zijn vrouw vertrekken vandaag opnieuw huiswaarts. Het is de eerste maal dat Mevrouw Per zelf met de motor rijdt. Zij heeft haar keuze laten vallen op de kleine Pan, de nieuwe Deauville. Mooi ding!

Tegen 9.45h begeeft iedereen zich naar de parking om alles klaar te maken voor het vertrek. Zelfs Fergus is aanwezig maar zijn vrouw nog niet. Ik denk dat ongeveer de helft van de deelnemers deze rit nog meerijdt. De andere helft gaat op zichzelf een ritje maken of de stad bezoeken. Mijn huisgenoten besluiten om ook deze rit niet meer mee te doen daar zij morgenvroeg om 9.00h de boot moeten halen en de trip naar de haven vandaag willen rijden ipv morgen heel vroeg. Denk wel dat dit de juiste beslissing is want rondrijden in een streek die je niet kent zonder daglicht houdt toch heel wat risico's in. Wij moeten dan ook afscheid nemen met de belofte om volgend jaar in Oostenrijk elkaar zeker opnieuw te treffen. En misschien zelfs nog vroeger op één of andere organisatie tijdens het jaar.

Bedankt Ebo en Nel, jullie zijn leuk gezelschap!!!! (voor "Ollanders" te zijn dan toch)

Tegen 10.15h vertrekt Fergus, zonder vrouw, naar de voorkant van het hotel.

Iedereen volgt mooi tot hij aan de voorkant teken geeft om te blijven wachten.

Wat gebeurt er? Ja hoor, Fergus gaat tanken!!

Ondertussen is de lucht ook al terug wat meer bewolkt zodat het mij wijzer lijkt om mijn regenpak aan te trekken. Kwestie van voorzien te zijn en geen nodeloze tijd te verliezen.

Tegen 10.30h komt Mevr Fergus het hotel dan buiten en is ondertussen hij ook terug en kunnen we vertrekken. Is al vlugger dan gisteren.

We vertrekken opnieuw dezelfde richting uit via het eerste stuk van de Ring en draaien vervolgens links af aan Molls Gap richting Kenmare. In het stadje (na ca 30km) houden we halt en krijgen we te horen dat iedereen kan gaan shoppen, verbijstering alom natuurlijk, maar misschien hebben een aantal deelnemers dit gevraagd en past iedereen zich aan.

Na $\frac{3}{4}$ uur vertrekken we dan terug, maar tot mijn verwondering draaien we links af in Kenmare. Volgens Claire, de wegenkaart en mezelf is dat de volledige verkeerde richting!!!

Via de drukke baan N22 zijn we dan naar Macroom gereden om iets verder rechts af te draaien naar een bedevaartsoord. Hier zijn we dan een tijd gebleven voor de middaglunch en achteraf een toertje gedaan door het bos wat heel rustig moet gebeuren om reden van de slechte weg maar dat was weel mooi. Op de terugweg van het bos moeten we echt stapvoets rijden omdat deze heel smalle weg alle bedevaarders in de tegenovergestelde richting naar de

parking moest leiden. Op vraag van sommige mensen waarom we nu plots van de vooropgestelde route van de Ring Off Kerry afgeweken waren, krijgen zij juist de uitleg dat de dagplanning veranderd was. Een hoe en waarom is er niet bij. Deze route wordt nu vervolgd naar het stadje Bantry waar we het Bantry House, een oude Franse vestiging, gaan bezoeken .

Na de Pas Off Keimaneigh is de groep wat verdeeld en Fergus laat de snelheid zakken .Plots komt er een wagen mij voorbij die ik in mijn spiegel te laat gezien heb en dat is wel even schrikken . Het is een goede gewoonte dat het trager verkeer aan de zijkant kan rijden zodat anderen doorkunnen . Dat hebben wij als motorrijders ook graag dus schuif ik maar vlug naar de kant .

Vervolgens komt de auto achter Fergus gereden die hem waarschijnlijk ook niet gezien heeft . De wagen wil Fergus voorbijgaan maar moet dan plots inhouden voor een voertuig uit tegenovergestelde richting . Fergus schrikt en wordt kwaad op de bestuurder, terecht .

Wat nu verder gebeurd is helemaal zo fraai niet meer en ook niet meer terecht .

Fergus begint een wilde achtervolging en spelletje te spelen met de wagen wat beiden meer en meer opjut .Een tiental kilometer verder is het spelletje nog altijd niet gedaan en komen we aan in Bantry . Hier passeren ze elkaar nog enkele malen en bij één van die inhaalpogingen rijdt het voertuig de Pan van Fergus aan .Deze zijn spiegel vliegt eraf maar voor de rest blijft hij en zijn dame gelukkig gespaard . Twee andere Panrijders doen de wagen dan stoppen aan een politiebureel in de buurt . Er moeten nu verhoren gebeuren en getuigenverklaringen dienen afgenomen te worden dus we gaan hier waarschijnlijk wel een tijdje staan .Een aantal deelnemers is het wachten ondertussen moe en willen het Bantry Housse al gaan bezoeken dat een paar straten verder gelegen is . Geen slecht idee en er wordt afgesproken dat we elkaar terug daar treffen als de afhandeling op het politiebureel gedaan is .Ik blijf op de parking van het Bantry Housse bij de motoren wachten omdat ik geen 10,- € wil spenderen aan een bezoek binnen .De buitenomgeving vind ik voldoende. Na een tijdje komt er een politiewagen de parking opgereden en deze is op zoek naar de beschadigde motor van Fergus. Verwonderd vertel ik deze man dat die normaal aan het politiebureel geparkeerd staat maar dat blijkt niet meer het geval te zijn .In tegenstelling met de afspraak zijn zij dus doorgereden zonder de anderen mensen in te lichten .Mooi !

Na het bezoek vertrekken de overgebleven deelnemers dan ook maar richting hotel .Er wordt opnieuw voor dezelfde grote baan als gisteren en vanmorgen gekozen om zo snel mogelijk binnen te zijn. Hier is het vat voor mij vol en besluit ik om alleen verder te rijden .Het groepsgevoel van een Gathering is bij mij opgebruikt en ik wil meer zien en rijden .

Ik besluit dan ook om van de route af te draaien en via kleinere en mooiere wegen een weg terug te zoeken. Zo kom ik ook terug op de Heally Pas die ik nu langs de andere zijde bedwing. Regelmatig stop ik ook om mooie landschappen te bewonderen en te fotograferen .

Het is jammer dat deze dingen niet opgenomen zijn in het programma. Er zijn nu veel mensen die hier nu in de streek geweest zijn maar weinig van de mooie omgeving gezien hebben. Zelfs het bekendste van de streek, de Ring Off Kerry, hebben zij gedeeltelijk gemist .Ik ga deze en de Ring Off Beara in ieder geval nog doen in de loop van de week!

Ruim op tijd in het hotel aangekomen en nog alle tijd om rustig een douche te nemen en van kledij te wisselen .Tegen 8.00h worden we verwacht in het restaurant .Ondertussen zijn er in het hotel enkele bussen aangekomen met gasten, dus is het heel wat drukker .Wij moeten

dan ook een $\frac{3}{4}$ uur wachten alvorens we plaats aan tafel mogen nemen . Als het dan uiteindelijk toch onze beurt is worden we opgejaagd om zo snel mogelijk te bestellen en de verschillende gangen worden dan ook veel te snel achter elkaar naar de tafels gebracht . Tijdens de koffie achteraf worden we zelfs verzocht om het restaurant te verlaten . Sorry hoor maar dat vind ik niet kunnen. Als je de capaciteit niet hebt om de gasten te bedienen op een degelijke manier, moet je anders werken .

Fergus stelde voor om samen de laatste avond in de bar van het hotel door te brengen om gezellig wat te kunnen praten maar ikzelf en vele anderen hadden daar echt geen zin meer in .

De Gathering was een teleurstelling in hoogste graad . Zij die mij kennen en al georganiseerde reizen en Gatherings hebben meegedaan weten dat ik in principe veel respect heb voor dergelijke organisaties. Ik neem alles zoals het komt zolang er maar getracht is om iets te laten slagen . Slaagt dit ergens tegen geen enkel probleem. Hier voel ik mij echter bekocht door iemand die wil profiteren van mensen .

Als je de uitdaging aanneemt om iets te organiseren moet je er ook voor gaan . Blijkt in de loop van de voorbereidingen dat het niet lukt, moet je de organisatie afblazen .

Ik heb voldoende mails gestuurd naar de organisatie met de vraag of alles door zou gaan omdat je aan de informatie die je op voorhand kreeg (als die er al was) voelde, dat er iets niet goed zat . De meeste deelnemers blijven dan ook achter met de wrange nasmaak van bekocht te zijn. Het was één van de duurste Gatherings en in feite was het totaal geen Gathering maar een hoop improvisatie van het moment . Ik heb er geen spijt van mijn deelname maar wel van de vele verloren tijd. Gelukkig heb ik nu nog een week om alleen rond te trekken en te genieten van het wellicht mooie land en zijn bevolking .

Zo ik heb mijn hart gelucht en ga hier verder niet over blijven doorbomen. Wat gebeurd is is gebeurd en laat het aub een les zijn voor toekomstige evenementen .

Good Night en morgen slaan we onze eenzame vleugels uit . Ik met de "Black" alleen in de weidse wereld!!!!!!!!!!!!!!

Good Morning,

Viola, lekker geslapen zo helemaal alleen op het appartement . We kunnen er tegenaan !
Laat de schoonheid en rust maar komen .

Om 8.00h ga ik nog ontbijten in het hotel en neem vervolgens afscheid van Gerard en Yvonne, een Nederlands koppel dat ook alle gatherings bezoekt.

Leuke mensen die lid zijn van de Nederlandse Panclub en ook regelmatig onze website www.pan-european.be vereren met een bezoek. Voor de rest is er nog niet veel volk wakker dus is het afscheid nemen kort .

Om 9.00h staat "The Black" opnieuw volledig gepakt en gezakt om de trip aan te vatten . In tegenstelling met mijn eerste planning, opteer ik ervoor om eerst zover mogelijk noordstwestwaarts te rijden. Zo kan ik op het einde van de week terug in deze omgeving zitten om de Ring of Kerry en Beara volledig te doen . Om het een beetje te laten vloten neem ik eerst een groot gedeelte N 22, N21 en N20 naar Limerick. Na Limerick neem ik nog een klein stukje N18 om vervolgens rechts af te draaien en kleinere R-wegen te nemen naar Sixmilebridge, Killmurry en Tulla. .Onderweg stop ik in een klein dorpje om een lekker Home made soup met dik Iers volkorenbrood te verorberen in een plaatselijk eethuisje . Vervolgens trek ik verder noordwaarts tot ik opnieuw op de N18 beland, richting Gort en Galway . Vanaf hier gaat het dan over in de N17 richting Tuam tot aan de splitsing met de R333 waar ik opnieuw binnendoor steek naar de N84.

Wat mij hier opvalt, zijn de ontzaglijk grote weilanden die allemaal afgebakend zijn met rotsblokken die los op elkaar gestapeld liggen en de verschillende percelen omheinen . Dit gaat zo tientallen kilometers verder en ik vraag mij af hoelang dit moet geduurd hebben om ze allemaal te plaatsen . Via die N84 , R330 en N59 kom ik zo in Westport, Newport en op mijn einddoel voor vandaag , Achill Island , wat te bereiken is via een brug. Eerst het tankje van de "Black" nog eens vullen (want je weet maar nooit waar je uitkomt) en we kunnen eraan beginnen .

Hier op dit eiland kom je onmiddellijk terecht in een andere wereld . Ruige natuur, mooie meren en rivieren , gewoonweg een landschap naar mijn smaak.

Vanaf Achill Sound zie ik een wegwijzer staan naar de Ocean route en besluit de R319 te verlaten en deze te nemen . Deze weg volgt volledig de kustlijn en is echt adembenemend.. De ene keer sta je vlak naast de kustlijn en twee minuten later sta je een 100 tal meters hoger op een klif met de oceaan recht onder u . Na elke bocht krijg je een ander schouwspel van zee, land en zon . Het licht geeft elke keer een andere kleur aan het landschap . Dit is waarvoor ik naar hier kom, dat is wat ik verwacht van de Ierlandtrip. De verloren dagen van de Gathering worden al ruimschoots vergoed . Kilometers en kilometers blijf ik genieten van dit schouwspel . Af en toe steekt er heel wat wind op, wat alles nog mooier maakt . Het beukende water tegen de rotsen en kliffen is wondermooi . In de fotoreportage kan je dit wel zien maar het is moeilijk zich hiervan een voorstelling te vormen ! Dit moet je in werkelijkheid kunnen meemaken !

Na een tijdje kom ik opnieuw op de R319 terecht die ik dan westwaarts blijf volgen tot het uiterste punt . Van daaruit moet je dan dezelfde baan nemen, terug richting Achill Sound . Onderweg besluit ik nog even links af te draaien op een weg naar een ander uiteinde van het eiland , meer noordwaarts . Deze wegen worden altijd maar kleiner en smaller . Hier is nog weinig menselijk leven te bespeuren . Enkel af en toe een boerderij of een klein dorpje . Na dat "Fonske" keer ik dan terug richting "Achill Sound" . Op één van die smalle wegen komt in de tegenovergestelde richting een grote schoolbus aan . De bus stopt en ik plaats mij aan de linkse kant van de weg om de bus te laten passeren . Het blijkt nog wat krap te worden en ik duw mijn Pannetje nog wat verder de kant van de weg op . Hier wil ik dan mijn voet in de graskant links plaatsen om de bus te laten langsrijden . Deze berm is volledig overwoekerd met groen en braamstruiken . Plots voel ik onder mijn voet geen ondergrond meer en stap volledig door de groene berm . De 300 kg wegende Pan helt vervaarlijk over en ik kan niet meer terug . Het onvermijdelijke gebeurt ! Ik val van mijn brommerke en beland ongeveer 80 cm dieper door de struiken de gracht in . Panneke valt uiteraard ook om en belandt met een harde smak bovenop mij . Ik lig vast onder de Pan en kan er niet meer onderuit .

Ik heb ook een helse pijn in de schouder waar de motor opligt en roep het dan ook uit van die pijn en angst . De buschauffeur en enkele leerlingen komen onmiddellijk toegelopen en proberen de Pan een stukje te lichten . De chauffeur pakt ongelukkig genoeg de uitlaat vast en verbrandt daarbij zijn handpalm . Gelukkig kunnen zij de motor een beetje lichten zodat ik eronderuit kan kruipen . Ik begrijp nog altijd niet goed wat er gebeurt is en ga verslagen op de kant zitten en probeer tot mezelf te komen . De leerlingen en chauffeur stellen voor om een ziekenwagen te bellen maar dat wimpel ik af . Buiten de pijn aan de schouder en arm lijkt alles nog mee te vallen en ik kan mijn arm nog bewegen . Als ik opnieuw een beetje tot mijn positieven gekomen ben, help ik eerst de chauffeur met de waterfles zodat hij zijn hand kan koelen en vervolgens inpakken met de eerste hulp kit uit de bus . Vervolgens ga ik kijken naar de omstandigheden hoe dit is kunnen gebeuren . Buiten het gat waar de motor in ligt is de berm volledig overwoekerd met braamstruiken en groen . Er is onder dat groen geen greppel te zien . Mijn eerste gedacht is ook dat mijn reis er na de eerste dag al wel zal opzitten en vrees ik dat de motor zwaar beschadigd is . Hij ligt met zijn wielen naar de linkse kant in de gracht dus vermoed ik dat hij volledig overgetold is . Het enige wat ik van shade momenteel zie, zijn de spiegelskappen die los zitten, wat altijd gebeurt bij een slag en ook de spiegelglazen zijn gebroken . Met een paar mensen proberen we de Pan te lichten maar dat blijkt onbegonnen werk .

Eén van de jongens gaat op een wat verder gelegen boerderij hulp invoeren en een andere belt een garage uit de buurt voor de depannage . De boer komt met zijn zoon helpen met een 4X4 voertuig . Met vier volwassenen krijgen we de Pan dan toch terug op zijn wielen in de gracht maar niet eruit . Achteraan de handvaten wordt dan een stevige bindriem vastgemaakt en de Pan wordt achterwaarts de gracht uitgetrokken . Nadat deze terug met zijn wielen op de vaste grond staat, kan hij aan een grondige inspectie onderworpen worden . Zoals gezegd zijn de spiegelskappen uit de klipsen gekomen en aan één ervan is binnenin een klein hoekje afgebroken, de spiegelglazen links en rechts zijn gebroken en de twee stukjes van de windgeleiderset aan het scherm zijn losgekomen . Voor de rest is er buiten het slijk en het groen van de struiken weinig te zien. Het stuur staat nog perfect recht en de motor start

ook zonder problemen . De gashendel komt wel niet meer vanzelf terug in de stationaire stand maar dat blijkt de Throttle Meister te zijn die opgedraaid is . Ondertussen is ook de garagist aangekomen die de spiegelkappen terug monteert en voor de rest ook geen verdere schade kan ontdekken . Het is nu te hopen dat er onder het vuil niet teveel krassen zitten ! Na zo een tuimeling heb ik dus weer gebruik gemaakt van de engelbewaarder van mijn Panneke ! Ik hoop dat in de komende uren de pijn in de schouder ook vermindert en ik de reis kan verder zetten .

Het is intussen ook bijna 17.00h geworden en ik beslis om onder deze omstandigheden de rit voor vandaag stop te zetten . De garagehouder neemt contact op met een hotelletje in Achill Sound waar nog een plaats vrij is . Ik bedank iedereen voor de geboden hulp, duw de Pan onder begeleiding van de garagist achteruit tot een inham zodat de bus doorkan en volg de garagehouder tot het hotel .

Hier wordt ik allervriendelijkst ontvangen door de bezorgde eigenaars . Deze mensen stellen ook voor om een dokter te raadplegen maar ik blijf voorlopig weigeren . Ben ik misschien een beetje bang dat deze mij zou immobiliseren en verplichten om huiswaarts te keren?!

Afwachten wat de nacht brengt en hoe ik mij morgenvroeg voel . Het is ook geen probleem om hier een tweede nacht te blijven indien het niet zou lukken .

Op dit ogenblik is er in het hotel ook een bijeenkomst van een hele groep mensen die vandaag een familielid ten grave gedragen hebben . Buiten de maaltijd die zij gezamenlijk nuttigen wordt er ook stevig gedronken om hun verdriet te lenigen !

Nadat ik met heel wat pijn en moeite een lekkere warme douche genomen heb en mij heb omgekleed, ga ik naar het restaurant voor een heerlijke maaltijd.

Hele lekkere verse zalm, hoe kan het ook anders in deze streek, met lekkere verse groenten en aardappelen . Dit heeft prima gesmaakt en na het nuttigen van een slaapmutsje ga ik naar mijn kamer in de hoop dat de nacht mij zal opbeuren en de pijn verminderen .

Wat ik vandaag zeker geleerd heb is dat het altijd gevaarlijk blijft om alleen te reizen.

Gebeurt dit voorval op een moment dat er geen mensen in de buurt zijn zal je daar maar liggen in een greppel die je moeilijk van op de weg kan zien en waar ook heel weinig passage is . Niet aan denken, alles is goed verlopen maar toch zal dit in het geheugen blijven hangen ! Wat wel heel positief was aan deze dag is hoe de plaatselijke bevolking mij in alle vriendelijkheid geholpen heeft en gezorgd dat alles geregeld was wat nodig is in deze omstandigheden . Ik hoop dat de hand van de buschauffeur niet te erg gesteld is, wens hem beterschap en denk dat deze man, de volgende keer, als hij nog zoiets meemaakt, de uitlaat van een motor wel zal mijden .

Thanks Lads en till tomorrow

Slechte nacht gehad, veel last van pijnlijke schouder. Om 2.00h na veel woelen een pijnstiller moeten nemen zodat ik toch een paar uurtjes heb kunnen slapen.

Brommerke stond op de parking buiten treurig en eenzaam te wachten met zijn kapotte spiegeltjes. Alles voor de rest nog eens grondig nagekeken maar gelukkig weinig schade te bespeuren. Hopelijk komen er na de grondige wasbeurt thuis niet al teveel krassen te voorschijn. Heb enkel de rubberen geleiders tussen de spiegels en het instrumentenbord terug op zijn plaats gestoken en de rest zal moeten wachten tot thuis.

Om 8.30 kon er dan ontbeten worden. En ja hoor een Irish Breakfast without saucisses. Nadat alles geserveerd was, verontschuldigde de eigenares zich want ze moest even de kinderen naar school doen en dus werd ik alleen (toch als wakker) in het hotel gelaten. Na een kwartiertje was ze terug, kon ik mijn laatste spullen pakken en rond 9.30h vertrekken. Eerst een stukje terug eenzelfde deel van de weg genomen naar Newport om het eiland Achill te verlaten. Er is zoals gewoonlijk op een eiland maar "one way to come in and one way to go out". Vervolgens richting Westport om in het gebied Murrisk terecht te komen. Vanaf hier onmiddellijk de Ocean View route genomen die schitterende vergezichten opleverde en immense natuurbeelden. Je zou elke kilometer kunnen stoppen om foto's te nemen en te genieten van het landschap. Via Leename de Murriskstreek verlaten om zo het Connemaragebied binnen te rijden. Hier ook weer de volledige kustlijn trachten te volgen waar je dan het ene moment langs het water rijdt en het andere over de klippen. Ook elk dorpje dat je doorrijdt biedt altijd een gezellige indruk. Ze lijken allemaal ook een beetje op elkaar met hun veelkleurige en schreeuwerige gevels aan de handelszaken maar zijn toch allemaal anders.

Rond het middaguur was ik dan in het toeristische plaatsje Roundstone dat vooral gekend is door zijn veelvuldige kunstenaars die hier verblijven. Hier heb ik lekker eventjes in de zon gezeten en een lekkere koffie gedronken.

Nadat deze op was verder richting Ballinfad, Cashel, Carna tot aan Sreeb Cross. Hier kwam de weg dan terug samen met de R385 van Maam cross die je eventueel kan nemen voor verkorting van de route (wat ik uiteraard niet gedaan heb). Deze weg gaat dan over in de R336 die je dan verder langs de Ocean View weg naar Galway brengt.

Deze stad geeft dan weer onmiddellijk de realiteit dat het ook in Ierland druk kan zijn en er zoiets als file bestaat. Gelukkig slingert mijn brommerke daar voldoende snel door. Naar de spiegels moet ik nu toch niet meer kijken. Omdat de pijn mij bij elke put in de weg eraan deed herinneren dat er toch ergens iets niet in orde was met de arm besloot ik ook maar om te stoppen bij een apotheek om een zalf te kopen om de spieren op te warmen en hopelijk de volgende nacht de pijn te verzachten.

In Kilcolag heb ik de drukke N18 dan terug verlaten en het gebied "The Burren" betreden. In dit gebied was de planning om ook de volledige kustlijn te volgen maar ik verkoos een kleine afsnijding te maken naar Lisdoorvarna via de Crocksrewhill. Ik had op de kaart gezien dat deze ook als aanrader stond aangegeven en een Viewpoint had. Uiteraard is het wel geen Alpenpas, verre van, maar toch was het weer even wat anders. De haarspelden

liggen er hier wel veel slechter bij ook zodat ik mijn geliefkoosde bochtengeluid maar achterwege heb gelaten.

Vanaf Lisdoorvarna dan terug via de kustlijn tot aan het Spanish Point waar het mij de moeite leek om een overnachting te zoeken. Ik heb hier ook maar verkozen om een hotelletje te nemen zodat ik in alle rust kan bekomen van de vermoeiende dag en hopelijk een betere nacht. Er stond vandaag opnieuw een goede 360 km meer op de teller

Ik ben verzeild geraakt in het grote Bellbridge hotel dat kamers aanbiedt aan B&B rates. Een bed en een douche zijn voor mij voldoende dus meer moet dat niet zijn.

Al bij al bleek het toch een prachtige en verzorgde kamer te zijn met alles erop en eraan..

Ook het avondeten en de bediening mogen hier zeker vermeld worden want het was lekker en (te)veel voor iemand op dieet.

Tijdens de avond ben ik dan nog wat in de gezellige bar blijven hangen en de route wat aangepast. Volgens Claire moest ik nl. om Dingle te bereiken door het drukke Limerick rijden waar ik eerlijk gezegd tegen opzag. Gelukkig zag ik onderweg wegwijzers naar een veerpont in Killimer en na uitleg in het hotel bleek dit een grote veerdienst te zijn over de rivier Shannon waar zelfs vrachtverkeer over kan. Zal aan de specialisten toch eens raad moeten vragen hoe dat komt.

Rond 10.00h begonnen de oogjes dan zwaar te wegen en ben ik naar mijn bedje getrokken, mijn pijnlijk armpje nog eens goed ingesmeerd met zalf en onder de wol gekropen.

Er zat, ondanks alles toch weer een mooie en droge dag op met onvergetelijke momenten .

Kusje, Kusje en slaap zacht

Dag 7 woensdag 4 oktober 2006

Deze nacht toch al iets beter geslapen, gelukkig maar. Kan natuurlijk ook aan het extra glas wijn van gisteren gelegen hebben. Vanaf 8.00h kon het ontbijt genomen worden dus was ik al op tijd op om mijn brommerke op te zadelen. Bij het monteren van Claire haar bekabeling ergens kortsluiting gemaakt zodat de zekering gesprongen was. Uiteraard geen reserve bij zodat ik de bedrading maar doorverbonden heb en onderweg wel ergens zou stoppen om één te zoeken. Ietsje later dan gepland dus aan de ontbijttafel weerom genoten van het gekende recept. Zal daar thuis toch iets moeten aan doen.

Rond 9.30h dan vertrokken voor het laatste deeltje van deel I naar Killimere. Onderweg wel nog even gestopt in Kilkree en dan doorgereden naar Cross en Loop Head naar de vuurtoren. Hier voelt ge u echt op het einde van de wereld, helemaal verlaten en alleen de natuur om je heen. Zalig!

Vanaf Loop Heat moet je dan wel op dezelfde weg terugkeren naar Kiske en dan verder naar de veerdienst in Killimere. Deze stond heel goed aangegeven dus geen probleem om dat te vinden. Na 5 minuutjes wachten kon er al ingescheept worden en de 20 minuten durende overtocht van de Shannon beginnen. De prijs voor de motor bedraagt 8,-€.

Op het moment dat we aan de ene oever vertrokken begon het stilletjes te regenen en tegen dat we ongeveer in de helft waren kwam er een heel mooie regenboog te voorschijn, mooi om zien en te fotograferen uiteraard. Vanuit Tarbert heb ik gekozen om de mooie weg langs de oever een deel te volgen tot Foynes en daar rechts af te draaien naar Ardagh. Vanaf daar staat de route op de kaart groen aangegeven en heb je heel mooie vergezichten en kom je ook uit in Listowel. Vanuit Listowel is het dan een drukker stuk naar Tralee. Ik was blij dat ik daar door was want als je zoveel door de mooie natuur kan rijden worden die steden echt drukke wegen echt een tegenvaller!

Vanuit Tralee ben ik dan naar Castlegregory gereden in het gebied Dingle en dan verder door naar Rough Point.

Een heel mooi en verlaten stuk weg. Op het einde waren er een aantal surfers aan het kitesurfen en dat ging heel vlot want de wind was hevig. Ik kon het natuurlijk niet laten om zo dicht mogelijk met de brommer tot aan het strand te rijden en dat was geen probleem maar het draaien van de motor had meer plaats nodig dan gedacht. Ik kwam steeds verder het losse zand in en het brommerke begon zich meer en meer in te graven tot dat hij vast zat op zijn onderbescherming. Gelukkig zijn kitesurfers ook vriendelijke mensen en hebben ze mij terug op het vaste gedeelte geduwd. Moraal van het verhaal, eerst nadenken en niet bang zijn van een paar stapjes te voet te doen of..... een BMW GS kopen!

Mijn Claire wist al lang niet meer waar ik aan het rijden was want zij gaf geen weg meer aan maar toch kon ik terug naar Castlegregory en dan verder naar een ander landeinde Brandon Head. Daar leidt een hele kleine en smalle weg naartoe en ik hoopte natuurlijk dat daar ook geen bus de weg af kwam. Zal de volgende tijd toch wel even een buscomplex hebben op kleine wegen. Op de heen weg had ik een leuk B&B annex pub gezien die zo afgelegen lag dat dit mij wel wat zegde. Dus op de terugweg gestopt maar spijtig genoeg

was alles volzet (er waren maar twee kamers) Dus nog maar een beetje verder teruggeden en in het gehucht Cloghane zag ik een pittoreske guesthouse dat mij ook wel aansprak. Hier was nog wel plaats en hoewel het nog maar goed 16 uur is besluit ik toch om hier te stoppen. Op de teller staan deze maal maar ca 270 km bijgeteld. Moet niet alle dagen feest zijn.

Blijkt een goede beslissing te zijn want het is heel gezellig binnen en de brommer kan achteraan geparkeerd worden. Dit is niet belangrijk voor diefstal hier maar omdat de weg zo smal is dat het mij geen gerust gevoel zou geven moest hij op straat blijven staan. Het voordeel van een guesthouse is dan ook weer dat je wordt uitgenodigd om het eveningmeal samen te nuttigen.

Om 19.00h wordt iedereen aan tafel verwacht. Iedereen, dat wil zeggen een ouder koppel uit de omgeving van Parijs die ook de omgeving aan het verkennen zijn per auto en een Amerikaanse dame die te voet een gedeelte van de streek doorkruist op zoek naar haar roots. Eerst krijgen we verse Homemade vegetable soup opgediend waarna je best achteraf een glas water kan gebruiken, maar toch heel lekker. Nadien de baked Cod with potatoes en carrots. Je ziet dat ik hier ook nog aan mijn goddelijk lichaam denk hé. Na de hoofdschotel vergeten we dat lichaam dan maar even en genieten we van homemade apple pie with cream. Na het tafelen en het lekkere glas Chileense wijn beginnen mijn ogen weerom zwaar te wegen en trek ik vermoeid naar mijn kamer voor een hopelijk heerlijke nachtrust.

Sleep Well and see you tomorrow

Een zwarte en regenachtige nacht .Het heeft zwaar gestormd en geregend .De laatste dag om door de country te trekken zal een typisch Ierse worden denk ik .De bedoeling is van verder het Dingle gebied te verkennen tot zijn verste uithoeken en daarna de Ring of Kelly en de Ring of Beara volledig te doen .Door de bizarre routeplanning op de Gathering is daar tijdens het weekend maar weinig van in huis gekomen .De regen die uit de lucht komt gevallen is van die miezerige maar doordringende regen .Bij het inladen van de motor s' morgens werd ik al goed nat .Voor de eerste maal dien ik dus echt mijn regenpak aan te trekken want het ziet er niet naar uit dat het onmiddellijk gaat stoppen .

Het eerste waar ik over moet is de O' Connorpas .Deze is heel goed te doen, alleen helemaal op de top is hij erg smal (maar hier komen gelukkig geen schoolbussen). Spijtig genoeg hangen de wolken op vele plaatsen laag zodat ik niet overal van het uitzicht kan genieten .

Wel mooi meegenomen is dat door de overvloedige regenval de talrijke watervallen echt spectaculair worden .Waar de bewolking het wel toelaat heb je hier wonderlijk vergezichten over de kust en het binnenland .Volgens Claire bestaat deze route niet terwijl ze wel op alle wegenkaarten staat. Mag je zeker niet overslaan indien je routes plant via GPS .

Na de O'Connorpas ben ik dan een eerste maal in Dingle verzeild geraakt .Een toeristisch plaatsje dat uiteraard ook vooral leeft van de visvangst en toerisme .Na het nemen van wat mooie foto's van een vissersboot die zijn netten aan het lossen was en een festijn voor de meeuwen was door de achtergebleven vis in die netten ben ik dan terug westwaarts getrokken naar de kustlijn .Telkenmale ik op de route die ik volg een bordje tegenkom met een wegwijzer naar één of andere uithoek wil ik afdraaien. Het blijft zelfs na vier dagen de kuststrook volgen afwisselend en mooi. Steeds zie je andere kleuren door het licht en het landschap. Het gaat, mij althans, toch nooit vervelen .

Na die leuke omzwerving kom ik dan terug in Dingle waar ik nu gewoon door rijd richting Anascoul en Castlemain .

Van hieruit begin ik dan aan de Ring of Kerry .Via Kilorgin, Kells en Caherciveen kom ik in Waterville terecht . Hier ben ik uiteraard even gestopt voor een foto met Charlie Chaplin . Deze beroemdheid heeft hier meermaals verbleven en er is dan ook een mooi monument voor hem opgericht .Uiteraard kon ik het niet nalaten om hier een foto met Charlie en mezelf erop te nemen !.

Na Waterville vervolg ik dan verder de kustweg naar Caherdaniel, Sneem om zo in Kenmare te geraken .In tegenstelling met de route van de Gathering stop ik hier niet om te gaan shoppen en vertrek op de Ring of Beara .De inkorting via de Heally pas laat ik nu links liggen (heb deze nu toch al langs de twee zijden bedwongen) en rij verder naar Ardgroom en Eyeries .Omdat ik vermoeid raak en mezelf al op een aantal stuurfouten betrapt heb in de bochten besluit ik om een stukje van de oorspronkelijke route af te wijken en rechtstreeks door te steken naar Castletownbere . Vanaf hier gaat het dan terug verder het Oosten op en begint in feite de terugweg naar de haven van Rosslare .

In Glengarriff stop ik de route en zet de snelste weg in naar Rosslare . Van af hier is dat nog ongeveer een 300km . Het is ondertussen ook al 17.00h . Ik besluit van nog een uurtje door te rijden en dan een B&B op te zoeken . Onderweg neem ik nog wel een mooie weg die ook op één van de Kosmosroute's is aan gegeven over Kealkill en Cappeen east .

Rond 18.00h kom ik ongeveer uit in Cork wat één van de grootste en drukste steden van Ierland blijkt te zijn .

Hier was het dan wel even zoeken naar een geschikte B&B aan de stadsrand maar na hulp van een vriendelijke mevrouw die zelf geen kamer meer vrij had was dit probleempje toch vlug opgelost. De prijzen van de B&B zijn dan ook in vergelijking wel meer stadsgericht en bedragen hier 50,-€ . Vandaag staan er toch weer een 420 km(en erg natte) meer op de teller dus om verder te rijden heb ik nog weinig zin .

De B&B waar ik terecht gekomen ben is ook heel goed verzorgd en naast mijn kamer is een grotere kamer volledig ingericht met keuken en dergelijke waar de gasten gebruik van kunnen maken . Voor mij de ideale plaats om de natte kledij te laten drogen .

Na het nemen van een lekkere warme douche trek ik dan de stad in op zoek naar een gezellige pub voor de avondmaaltijd . Deze was snel gevonden maar het eten was echt geen aanrader . Na de vele Homemade meals was dit een pak minder, maar niet getreurd, ik had gegeten en de buik is gevuld . Na een avondwandelingetje terug naar mijn slaappleats, enkele geheugensteuntjes noteren voor deze verslagen en we leggen ons opnieuw in horizontale houding .

Tomorrow the last pieces of Ireland !

Dag 9 - vrijdag 6 oktober 2006

Hello friends !

Weer lekker en goed geslapen. De natte kledij van gisteren is allemaal opgedroogd en alles kan opnieuw gepakt worden. Deze maal in functie van de overzetboot die ik in de namiddag moet halen om terug naar Frankrijk - Cherbourg te reizen. Tegen het onbijt uur is alles dan ook al opnieuw geladen in mijn brommerke.

De vriendelijkheid en het ontbijt zijn ook meer stadsgericht, toch een groot verschil met het platteland.

Om 9.00h ben ik dan ook ruim op tijd vertrokken om de laatste 210 km af te leggen.

Zodoende had ik nog tijd om rustig een aantal malen te stoppen om de laatste foto's van Ierland te nemen.

Rond 13.00h arriveer ik dan in de haven waar men om 15.30h verwacht wordt om in te schepen maar er is nog geen boot te zien. De boot wordt verwacht om 15.30h. Uiteindelijk arriveert hij om 16.00h, ruim 3.5h te laat en zal dus ook enkele uren te laat opnieuw terug vertrekken. Ondertussen zijn er ook nog een aantal ander Pan Gatheringdeelnemers in de haven aangekomen zodat we met een groepje van 5 de overtocht kunnen maken. Tijdens het wachten maken we al volop plannen voor het volgende jaar, de Gathering in Oostenrijk. De inschrijvingen hiervoor zijn gestart op 1 oktober en volgens de Voorzitter Martin zijn er op dit moment al meer inschrijvingen geboekt dan er op de Ierse Gathering deelnemers waren. Het bewijs dat een degelijke voorbereiding en een verzorgde website veel voordelen bieden. Vanaf 16.30h mogen we dan inschepen en onze brommertjes vastsjorren.

Met de slechte weersomstandigheden in het vooruitzicht besteed ik daar veel aandacht aan want één van de Belgische deelnemers had heel wat schade opgelopen tijdens de heenreis omdat zijn Pan was gevallen. Bij het vastsjorren blijkt één van de riemen besmeurd te zijn met gele verf en word: "The Black" getooid met gele strepen. Gelukkig zie ik het gele gevaar op tijd en kan het nog vrij vlot verwijderd worden. Hopelijk ligt alles goed vast nu en zoek ik mijn hut op. Deze maal gaat het al heel wat makkelijker omdat ik mijn weg al een beetje ken. Ik heb terug een hut voor 2 geboekt en ook nu wordt er niemand anders bij mij ingedeeld.

Om 18.00h, dus ruim 2 uur later dan voorzien, klinkt eindelijk de vertrekhoorn en zijn we op weg naar het vasteland. Hopelijk zijn alle motoren en wagens voldoende vastgemaakt want men verwacht slecht weer. Voor alle veiligheid dus maar op voorhand een pilletje tegen misselijkheid innemen. De heenreis in gedachten zal dit wel nodig zijn daar er toen goed weer voorspeld werd en ik mij dan ook al niet zo super voelde. Nadat het schip de kade verlaat en de laatste foto's van Ierland genomen zijn begeef ik mij naar de bar om rustig achter mijn labtopje te kruipen en de gemaakt foto's een beetje te sorteren en de hoofdlijnen van de dagverslagen te ordenen. Ook mijn Franse collega's zitten hier al te genieten van een laatste Guinness op de Ierse Zee.

Na een goede twee uur is het dan behoorlijk prijs want het schip stamp en rolt naar alle kanten .Je kunt gewoon niet meer rechtop lopen en alles want los staat moet vastgehouden worden .Mijn ding is het in ieder geval niet dus ik ga veiligheidshalve maar naar mijn hut en laat het diner en de avondvoorstelling in de bar aan mij voorbij gaan . Aan het lawaai in het schip te horen en de bewegingen dat het maakt word het weer er ook niet beter op .Gelukkig val ik wel in slaap en zal de storm wel overwaaien .

Folks,als we deze stormachtige nacht doorkomen zonder schipbreuk,tot morgen !

Dag 10 - Zaterdag 7 oktober 2006

Bonjour Mes Amis,

We zijn de nacht heel goed door geraakt . Ondanks er een hels lawaai was en het schip bewegingen naar alle kanten maakte, heb ik toch heel goed geslapen . Nu lijkt alles veel rustiger en is het ergste voorbij . Ik neem een laatste douche op het schip, pak alles terug netjes in en ga op verkenning . Wat mij wel een beetje zorgen baart is de toestand van de motoren .

Zouden zij ook alles overleefd hebben of zou er schade zijn ?

Op de verschillende dekken, in de restaurants en de shops zijn de bemanningsleden nog volop orde op zaken aan het stellen en zetten alles, wat verschoven of omgevallen is, opnieuw recht.

Buiten blijkt de hemel praktisch volledig opgeklaard en kan ik genieten van de maansondergang en de zonsopgang . Zo op zee met alleen maar water rondom U, is ook wel een mooie belevenis .

Na een verfrissende wandeling op het promenadedek begint de honger toch stilaan te knagen. Een teken dat de rust rond de maag is teruggekeerd .

Ik wandel dan ook naar het restaurant waar ik deze maal niet kies voor een full Irish Breakfast maar voor broodjes met vers fruit, een stukje kaas en een Grand Café au lait .

Dit smaakt mij uitstekend . Ik besluit om hier wat te blijven zitten aan een raam met zicht op zee en wat op de computer te tikken om aan deze verslagen te werken . Tijd heb je hier op zee voldoende, want in tegenstelling met de voorziene aankomsttijd van 11.30h zal het 14.00h worden .De Duitse deelnemers komen mij ook gezelschap houden en weten te vertellen dat de show gisteravond in de bar bewogen was maar zeker de moeite . Ook Jenny, de Duitse dame was ziek geworden, maar na het kauwen van kauwgom tegen zeeziekte was zij er na een tijdje terug bovenop gekomen .

Dan vraagt de kapitein om de cabines leeg te maken zodat de bemanning kan beginnen met de reiniging . Een paar uur na aankomst moet dit schip alweer vertrekken met een nieuwe lading passagiers terug richting Ierland , om te trachten terug op schema te geraken .

Ik had halvelings afgesproken om tijdens de terugweg van Cherbourg naar Mortsel langs De Pinte te rijden . Hier ligt het eindpunt van de kuitenbijtersrit die www.pan-european.be vandaag rijdt . Dit is een klassieker die de "Zwerten" voor de derde maal inricht en die ik spijtig genoeg moet missen . Door de vertraging zal dit wel niet meer haalbaar zijn . Ik spreek met de "Zwerten" af om rond 17.00 h een berichtje te sturen waar ik zit en hoe de evolutie van de kuitenbijtersrit is .

Hoe dichterbij de Franse kust komen hoe mooier het weer wordt . Vele van de passagiers gaan dan ook naar het promenadedek om te genieten van dit heerlijk oktoberzonnetje .

Meer en meer naderen we dan ook de Franse kustlijn en tegen 14.30h leggen we aan .

Eindelijk mogen we dan op het wagendek en tot grote opluchting van alle motorrijders staan de motoren nog allemaal recht en is er geen schade . Na een halfuurtje kan ik dan het schip

verlaten op weg naar de identiteitscontrole . Gelukkig ben ik met mijn Panneke en kan ik de koekblikken voorbij gaan zodat ik de file niet hoeft te volgen .

Ik stel "Claire " in op de snelste weg naar De Pinte via de autosnelweg . Alle paardjes die hij in zijn mars heeft worden dan ook aangesproken en de 656 km die af te haspelen zijn tellen dan ook vlug af . Na een twee uur rijden neem ik dan een eerste stop en stuur het berichtje naar de "Zwerten" . Alle deelnemers zijn intussen al binnen en zitten aan de maaltijd . Te laat dus om nog langs te rijden en "Claire" wordt dan maar geprogrammeerd naar "Thuis" . Tot mijn verwondering kiest zij nu een andere kortere route, dan naar De Pinte waar ik in beide gevallen nochtans voorbij kom . Voer voor de GPS technneuten? Rond 20.30 h heb ik dan de 656 km vlot afgemaakt en laat mijn Dames thuis schrikken door het zacht zoemende geluid van mijn lievelings Pannetje . Zij hadden mij veel later verwacht en waren dan ook (blij?) verrast .

Al bij al toch nog veilig terug thuisgeraakt en de wonden aan Pan en mens zullen nu wel vlug geheeld worden .

De reis zit er weer op en we gaan terug in eigen bedje slapen.

Slaapwel

*De reis is voorbij, de foto's en verslag zijn klaar om gepubliceerd te worden .
Ondertussen heb ik ook de dag na thuiskomst de Orthopedist bezocht voor een onderzoek van mijn schouder .Op die week tijd is de evolutie al sterk verbeterd maar heb ik er toch nog wel last van .Na het nemen van röntgenfoto's blijkt dat de monnikskapspier geraakt is en een inwendige bloeding . De remedie daarvoor is de schouder in een steunverband dragen en achteraf kinesitherapie of de arm voorzichtig in beweging blijven houden en niet teveel forceren .Dit IS wel wat pijnlijker zijn maar lijkt mij toch de beste oplossing.
The Black heeft ook al zijn nieuwe spiegels gekregen, de windgeleiders zijn opnieuw vastgekleefd en één kapje van de valbeugel vertoonde schaafwonden en is ook vervangen .
De breuk in de spiegelkap binnenin is hersteld en kan voor de rest rustig blijven dienen .
Voor het overige zijn alle krassen er na een stevige poets en polierbeurt allemaal uit verdwenen en staat hij terug in al zijn glorie te blinken . Heeft nu bijna 20.000km op de teller na een half jaar dienst .Begint vlot bij te tellen !!!*

*Samengevat heb ik aan deze reis heel veel mooi herinneringen overgehouden .
De Gathering op zich was een totale catastrofe en een schande voor een Pan-Europeanclub maar de verbondenheid en vriendschap onder de deelnemers maakt hierin veel goed .
De trips die ik op verder alleen gereden heb en de rit door Normandïe waren ook de moeite .
In reizen als deze zoek ik dan ook de totale vrijheid en onafhankelijkheid en die heb ik ook gevonden . Ik heb op voorhand wel een deel gepland en gelezen over de bestemmingen die ik wil aandoen maar laat mij toch altijd aangenaam verrassen door de dingen die ik op het ogenblik zelf ervaar en dan aanpas . Een groot hulpmiddel hierin was ook de GPS en de laptop waar je dan s'avonds alles nog eens opnieuw kan bekijken en nieuwe routes plannen via Mapsource .
De vriendelijkheid en gastvrijheid van de Ierse bevolking is ook zeker een pluspunt . Ik kan ervan genieten om uit de drukke steden te blijven en de dunbevolkte streken op te zoeken en te genieten van de eenzaamheid en rust .*

*Hierbij wil ik de groeten overbrengen aan mijn huisgenoten in Ierland, Ebo en Nel Kaspers uit Putten Nederland, met wie ik op de Gathering samen een appartement gedeeld heb en fijne dagen beleeft .
Ik dank ook al de mensen die mij zo goed verzorgd hebben bij het ongevalletje dat ik gehad heb en hoop dat de buschauffeur zijn verwondingen niet voor teveel ongemak gezorgd hebben.
Ik wil langs deze weg ook alle mensen van verschillende fora bedanken die mij mooie routes bezorgd hebben van Ierland die ik weliswaar niet volledig gereden heb maar toch veel informatie uitgehaald heb .
Ik dank ook de beheerders van het www.pan-european.be team die mij de mogelijkheid geven om dit verslag, GPS routes en de fotoreeks te publiceren op de website.*

Ook een bedanking aan alle actieve forumleden van www.pan-european.be die via het forum de voorbereidingen gevolgd hebben, wellicht ook het verslag zullen lezen, het fotoalbum bezocht hebben en de talrijke leuke en medelevende reacties die ik via die weg gekregen heb. Ook mijn ouders wil ik danken voor de verbetering van mijn teksten, iets waar ik te weinig geduld voor heb.

Last but not least een woord van dank aan mijn echtgenote die mij steeds de mogelijkheid biedt om deze reizen te maken. Spijtig genoeg heeft zij niet de kans om extra verlof te nemen en rijdt zij in tegenstelling met de vroegere ST1100 PanEuropean niet graag mee met meerdaagse reizen op de ST 1300.

Indien praktisch haalbaar zal je op de website www.pan-european.be een link vinden naar deze Ierland 2006 trip met de verwijzingen naar de tracklogs en uitgestippelde routes. Misschien een handig tooltje voor mensen die gecharmeerd zijn door het mooie Ierland en ook een bezoekje willen brengen.

De routes en tracklogs zullen waarschijnlijk ook hier komen te staan

<http://www.pan-european.be/forum/downloads.php?cat=1>

Het fotoalbum is dan weer te bekijken via:

<http://www.pixagogo.be/1899734601>

Bedankt voor jullie aandacht, hoop dat jullie een beetje genoten hebben en hop naar de volgende trip!!!!!!!!!!!!!!

PANNEMAN

BE A MAN RIDE A PAN

Crets Ivan

panneman@pan-european.be

www.pan-european.be

